

SERIEUTREDNINGEN

HUR SERIER OCH MODELL FÖR UPP- OCH NEDFLYTTNING INOM SVENSK ELITISHOCKEY FÖR HERRAR
KAN BIDRA TILL ATT SKAPA SVERIGES MEST ENGAGERANDE IDROTT

OLA LUNDBERG
STOCKHOLM
NOVEMBER 2018

INNEHÅLL

FÖRORD	3
SAMMANFATTNING AV FÖRSLAGEN	4
BAKGRUND	4
DIREKTIVEN	4
SERIESYSTEMEN ÖVER TID	5
STRATEGISKA AVVÄGNINGAR	6
DEN SVENSKA ISHOCKEYMODELLEN	6
ELITBEGREPPET – ELITISHOCKEY I HELA LANDET	6
KOMMERSIELLA AVVÄGNINGAR I FÖRHÅLLANDE TILL SPORTSLIG HÄNSYN	7
VARAKTIGA SYSTEM KONTRA FLEXIBLA LÖSNINGAR	9
SLUTSATSER OCH FÖRSLAG	9
ANTAL SERIENIVÅER	9
ANTAL LAG/NIVÅ	10
DIREKT UPP- OCH NEDFLYTTNING AV ETT LAG	11
SHL	12
HOCKEYALLSVENSKAN	13
HOCKEYETTAN	13
KONSEKVENSPANALYS	14

Förord

Svenska Ishockeyförbundet (SIF) beslutade i december 2017 att utreda om det finns anledning att ändra nuvarande seriekonstruktion och kvalmekanism för svensk herrelitishockey samt hur de ändringarna i så fall bör se ut. Tillkomsten av denna utredning och dess direktiv arbetades fram i samverkan med Svenska Hockeyligan (SHL), Hockeyallsvenskan (HA) och Hockeyettan (HE).

Utredningsdirektiven lägger fast att eventuella förslag ska förflytta Svensk Ishockey i riktningen mot Svensk Ishockeys gemensamma vision – *"Sveriges mest engagerande idrott"*. Ett par viktiga principer läggs också fast i direktiven: möjligheten till avancemang och risken för degradering beroende av sportsligt resultat är grundläggande. Det är och ska fortsatt vara ett grundfundament i den svenska ishockeymodellen. Utredaren ska beakta förutsättningarna för elitishockey i hela landet samt även säkerställa att de kommersiella förutsättningarna ska stärkas. Man skulle kunna se det som ett stort varuhus där det finns olika butiker i olika storlekar, men där hela varuhuset tjänar på om alla går bra. Det är med andra ord bra för alla om de enskilda delarna mår och går bra.

Uppdraget som utredare delgavs undertecknad i januari 2018. Arbetet påbörjades i februari 2018 och slutsatser och förslagen presenteras vid SIF:s ordförandekonferens i november 2018. Till stöd i arbetet har jag haft en referensgrupp bestående av Anders Källström, ordförande SHL, Håkan Svenson, ordförande HA och Ronnie Glysing, ordförande och VD HE samt Peter Forsberg, vice ordförande SIF och en expertgrupp bestående av Stephan Guiance, VD HA, Jörgen Lindgren, VD SHL, Ronnie Glysing VD HE samt Tommy Boustedt, generalsekreterare SIF. Mattias Claesson, Reach Potential, har varit utredningens sekreterare.

Deltagarna i referens- och expertgrupperna är med rätta partsintressenter. De har bidragit med kunskap, åsikter och underlag som påtagligt främjat utredningsarbetet i syfte att utveckla svensk elitishockey som helhet. Var och en har också bidragit med problemformuleringar och förslag på lösningar sett utifrån sina perspektiv.

Under arbetet har en rad föreningsbesök genomförts där värdefulla synpunkter och serieförslag har levererats, av naturliga skäl mestadels utifrån det egna föreningsperspektivet och inte sällan kopplat till andra faktorer än utredningsuppdragets syfte. Representanter för samtliga HA-föreningar och alla SHL klubbar och ett antal HE-föreningar har besökts. Frågor som berörts är bland annat:

- Vilka styrkor och svagheter finns med nuvarande seriestruktur och kvalmodell
- Vad vill ni att ev. förändringar ska uppnå
- Vad kommer att krävas för att nå framgång
- Hur ser ni att utvecklingen av svensk ishockey kan främjas i en ev. ny seriemodell

I utredningsarbetet har jag också haft möten med SIF:s styrelse och ledningsgrupp, SHL:s ordförandegrupp, AHL:s styrelse och kansli, SIF:s tävlingsutskott, representanter för C-More, ett par representanter för domarkåren samt representanter för några supporterföreningar. Det genomgående intrycket är att seriefrågan skapar stort engagemang på alla nivåer vilket på ett positivt sätt bidragit i mitt arbete.

Mina slutsatser och de förslag som jag presenterar är baserade på de analyser jag gjort utifrån utredningens direktiv och det som ett seriesystem och kval kan bidra till när det gäller att förflytta Svensk Ishockey i riktningen mot den gemensamma visionen – *"Sveriges mest engagerande idrott"*. Analysen inkluderar en sammanvägning av de argument och förslag som kommit mig till del genom möten, samtal och presenterad dokumentation.

Svensk herrelitishockey är framgångsrik och kan genom gemensamma ansträngningar befästa och utveckla sin ställning nationellt och internationellt. Det är min förhoppning att denna utredning kan vara ett bidrag till detta arbete.

Stockholm november 2018

Ola Lundberg

Sammanfattning av förslagen

Utredningen har i det arbete och de avvägningar som gjorts kommit fram till att det behövs förändringar i seriesystemet och i modellen för upp- och nedflyttning. I detta avsnitt presenteras utredningens förslag kortfattat och i punktform.

- Antalet serienivåer bör kvarstå och fortsatt vara SHL, HA och HE.
- Ett nytt elitbegrepp föreslås där SHL, HA och HE definieras som *nationell*, *regional* och *lokal elit* inom svensk herrelitishockey.
- SHL och HA bör fortsatt bestå av 14 lag vardera som spelar en grundserie om 52 omgångar med lika många hemma- som bortamatcher.
- HE föreslås bestå av 36 lag geografiskt indelade i tre serier om vardera 12 lag som efter 22 spelade omgångar bildar en Superetta bestående av lag 1–4 från vardera serien som spelar 22 omgångar. Fortsättningsserierna består av lag 5–12 som spelar 14 alternativt 21 omgångar.
- Utredningen föreslår en direktuppflyttning respektive direktnedflyttning av *ett* lag mellan serienivåerna.
- Utredningen föreslår en enkel entydig *slutspelsmodell* för kvalificering till överliggande nivå. Samma slutspelsmodell ska gälla genom hela det aktuella seriesystemet. Play-offmodellen med åttondels-, kvarts-, semi- och final används i detta slutspel.
- Vinnaren i slutspelet, enligt punkten ovan, är direktkvalificerad för spel i överliggande nivå.
- Play-outmodellen föreslås för degraderingspel. Utredningen föreslår att lag 13–14 i SHL respektive HA spelar en play-outserie i bäst av sju matcher. Lag 7–8 i HE:s Fortsättningsserier spelar en play-outserie i bäst av fem matcher.
- Förloraren i play-out spelet degraderas direkt till underliggande serie.

Bakgrund

Svensk Ishockey har under de senaste två åren arbetat med en strategisk plattform för de kommande åren. Visionen är att Svensk Ishockey ska bli *Sveriges mest engagerande idrott*. Idag är Sverige rankad i den allra högsta toppen av den internationella ishockeyn och har på herrsidan blivit världsmästare både 2017 och 2018. Det har aldrig varit ett större antal unga spelare som draftas i NHL-draften än 2018. Det senare behöver i sig inte betyda att det är bästa för Svensk Ishockey på sikt, men det är ett mycket starkt kvitto på den kvalitet på den spelarutbildning som vi bedriver inom ishockeyn. Våra högsta serier har idag marknadsvärden som blir allt starkare. Det syns också när man mäter intresset hos svenska folket kring vad de helst vill se och följa när det gäller sport (källa: Upplevelseinstitutets mätningar för intresse för olika idrotter). Sportsligt är svenska klubbtag med och slåss i den absoluta toppen i Champions Hockey League (CHL) år efter år.

Svensk Ishockey står sig stark, men precis som för alla andra finns utmaningar och de måste mötas. Verksamheten i stort behöver fortsatt utvecklas så att ännu fler barn och unga väljer att spela ishockey längre. Flick- och damishockeyn har potentialen att bli ännu starkare och fler isytor behöver skapas för att fler ska kunna välja att spela ishockey. Det övergripande strategiarbetet fortsätter. Föreningarna på elitnivån ställs inför nya och större krav i en ökad konkurrens på många olika sätt, vilket också ställer krav på nya lösningar.

Det ligger i Svensk Ishockeys DNA att ständigt förbättra sig, att ta nästa steg och att vässa verksamheten. Därför är det naturligt att se över om saker kan förbättras ännu mer när Svensk Ishockey idag på många sätt är så framgångsrik. Med utgångspunkt från detta har Svenska Ishockeyförbundet, med stöd från samtliga ligaorganisationer, tillsatt denna utredning. Uppgiften är att se över om seriesystemet samt upp- och nedflyttning mellan serierna är i behov av förändring i syfte att ytterligare stärka Svensk Ishockey och bidra till att nå visionen Sveriges mest engagerande idrott.

Direktiven

Utredningens direktiv har lagts fast av SIF:s styrelse och är framarbetade i samverkan med SHL, HA, och HE. Direktiven ska peka på vilka områden som särskilt ska belysas och det ramverk utredningen har att förhålla sig till.

Utredningens eventuella förslag ska förflytta Svensk Ishockey i riktningen mot Svensk Ishockeys gemensamma vision – "Sveriges mest engagerande idrott". Direktiven lägger tydligt fast att det ska gå att avancera i seriesystemet och det ska på samma sätt finnas risk att degraderas. Detta är en av de grundpelare kring vilken

svensk idrott och även Svensk Ishockey byggts. Det är det som är den svenska idrottsmodellen. Utredningen ska analysera om nuvarande system ska förändras och i så fall hur dessa förändringar ska se ut.

Direktiven pekar också på att utredningen ska "säkerställa att elitnivån för svensk herrishockey fortsatt utvecklas när det gäller den sportsliga utvecklingen, vilket inkluderar såväl landslagsverksamhet som föreningsverksamhet på elitnivå". Direktiven pekar på att elitbegreppet ska definieras, vilka som ska ingå i begreppet elitishockey för herrar. I det perspektivet pekar direktiven också på vikten av att man kan ta del av ishockey på elitnivå över hela Sverige. Det är en given förutsättning för att kunna bli Sveriges mest engagerande idrott.

I dagens elitidrott är också de kommersiella förutsättningarna avgörande för verksamheten. Ishockeyn skiljer sig inte från det. Snarare har man inom ishockeyn visat att man är skickliga på att skapa kommersiella värden och att också få dessa att öka över tid. Detta syns också i debatten kring det nya medieavtal som SHL arbetat fram med C-More. En reflektion är att man bland kan få intrycket att det skulle vara ett problem för Svensk Ishockey att SHL:s nya avtal ger mer pengar. Detta bör snarare i grunden vara bra för Svensk Ishockey. Givetvis finns det utmaningar när elitishockeyn upplevs bli allt mer polariserad. Det kan skapa ökade skillnader mellan de olika nivåerna inom elitishockeyn som, om man inte är medveten om dem, kan skapa oönskade utmaningar på sikt. Direktiven pekar på att de kommersiella möjligheterna för såväl de enskilda delarna som helheten ska stärkas.

Enligt direktiven ska en konsekvensanalys av förslagen presenteras i utredningen.

Seriesystemen över tid

Att se över seriesystem och upp- och nedflyttning är inget nytt. Sett över tid så har seriesystemet på den högsta nivån inom ishockeyn förändrats i princip med ett 10-årigt perspektiv även om mindre förändringar kan ha gjorts oftare.

Utvecklingen av de högsta serierna har, precis som de flesta andra företeelser i samhället, genomgått förändringar sett över tid. Och precis som i jämförelse med övriga delar av samhället har tempot på dessa förändringar ökat under de senaste åren. Digitalisering, urbanisering och globalisering är givetvis också något som påverkar även ishockeyn. Det är lättare att idag ta del av ishockey än någonsin tidigare genom framförallt den digitala revolutionen. Hur den påverkar valet att följa ishockeyn live i arenan är för tidigt att sja fullt ut om. Men tillgängligheten till att följa elitishockeyn har aldrig varit större och det är något som i grunden är bra för ishockeyn.

Utveckling har olika drivkrafter. Ibland är den tvingande genom att man måste hantera och överleva en kris, ibland är den en evolution där man ständigt utvecklar verksamhet och erbjudande för att fortsatt vara intressant för dem man vill vara intressant för. För svensk herrelitishockey är den kommersiella utvecklingen en starkt bidragande orsak till en ökande professionalisering. En ökad professionalisering är idag en nödvändighet för att kunna leva upp till förväntningar som fans och samarbetspartners har på föreningarna och på upplevelsen. Det är parametrar som utöver sportslig prestation bland annat handlar om organisation, anläggning, ekonomi, marknadsföring, företagsamhet och att efterleva de regler som beslutats.

Den högsta serien SHL var från början Elitserien som för 40 år sedan bestod av 10 lag där lag 9 och 10 direkt nedflyttades efter spelade 36 omgångar. Nu är SHL en helt igenom professionell liga, vilken omfattar 14 lag som efter en rak grundserie om 52 omgångar spelar play in (åttondelsfinalspel) och play-off med kvarts-, semi- och finalspel om SM-guldet. Lag 13 och 14 spelar nedflyttningsskval mot hockeyallsvenskans två kvalificerade lag. Antalet play-off matcher har succesivt utökats till att bli nuvarande bäst av sju-serier. Play-in matcherna undantagna som varande bäst av tre.

Hockeyallsvenskan (HA) är från säsongen 2005/2006 namnet på den näst högsta serien inom svensk herrelitishockey. Efter Elitseriens start säsongen 1975/1976 har det som nu utgör HA genomgått en antal förändringar. En Superallsvenska spetsade norra och södra Allsvenskan om vardera 12 lag från och med säsongen 1999/2000 fram till och med säsongen 2004/2005. HA bestod sedan av 16 lag (15 lag säsongen 2005/2006) som från och med säsongen 2009/2010 bantades till nuvarande 14 lag.

Efter en rak serie om 52 omgångar spelas en hockeyallsvensk final i bäst av fem matcher mellan lag 1 och 2. Segraren i finalspelet är kvalificerad för spel i ett direktkval till SHL mot lag 14 i SHL. Förloraren i den hockeyallsvenska finalen spelar en ny play-offrunda i bäst av tre matcher, för ett direktkval till SHL, mot segraren i en slutspelsserie som omfattar lag tre till åtta i HA:s grundserie. Inför den slutspelsserien har de tre

bäst placerade lagen också placeringspoäng: 3, 2 respektive 1 poäng. Vinnaren av play-off möter lag 13 i SHL i ett direktkval. Direktkvalet spelas i en bäst-av-sju-matchserie. Direktkval till SHL ersatte från och med säsongen 2015/2016 kvalserien till SHL. Lag 13 och 14 i HA spelar en kvalserie om tio omgångar med fyra kvalificerade lag från Hockeyettan. Ettan och tvåan i den serien är kvalificerade för nästa säsong HA.

Div. 1 var från och med säsongen 1975/1976 till och med säsongen 2004/2004 uppdelad i fyra olika regioner, som från och med 2005/2006 ändrades till sex regioner. Hockeyettans nuvarande seriesystem har gällt från och med säsongen 2014/2015. 48 lag är geografiskt indelade i fyra regionala grupper med likadant upplägg i hela landet (idag är det 47 då Norrlandsserien består av 11 lag). Efter en grundserie i alla fyra regionala serier om 22 omgångar spelas två Allettangrupper om 10 lag i 18 omgångar samt fyra s.k. Fortsättningsserier om sju- resp. sex lag vardera som spelar 21 respektive 15 omgångar. Ett playoffspel resulterar i fyra lag som möter HA lag 13 och 14 i en kvalserie där de två främsta lagen blir kvalificerade för HA kommande säsong.

Strategiska avvägningar

Utredningen har utifrån direktiven gjort några strategiska avvägningar i syfte att skapa en plattform för analys och en grund för eventuella förslag till förändringar av seriesystem och modell för upp- och nedflyttning.

Den svenska ishockeymodellen

Utredningens slutsats är att det råder en total samstämmighet kring att det på sportliga resultat ska gå att avancera och därmed också riskera degradering i seriesystemet.

Det är viktigt att konstatera, vilket också görs i direktiven, att en av de viktigaste principerna för en eventuellt ny seriestructur är den svenska ishockeymodellen.

Den svenska ishockeymodellen, en av grundpelarna för Svensk Ishockey, handlar om att man ska kunna avancera och även degraderas i seriesystemet baserat på sportliga resultat. Man skulle kunna kalla den Åshöjdsprincipen, tagen från Max Lundgrens klassiker om Åshöjdens BK fotbollsklubben som går genom hela seriesystemet. Drömmen om avancemang, och kanske också rädslan för degradering, är starka drivkrafter. Drömmen – och ibland mardrömmen – driver intresse både från supportrar och andra som följer vår idrott. Om Svensk Ishockey ska vara den mest engagerande idrotten i Sverige vore det i det närmaste kontraproduktivt att ta bort den drömmen.

Elitbegreppet – elitishockey i hela landet

Utredningen föreslår att elitbegreppet delas in i tre nivåer: *nationell elit*, *regional elit* och *lokal elit*.

Detta är en utredning om seriesystemet och principerna för upp- och nedflyttning på elitnivån för svensk herrishockey. Därför behöver Svensk Ishockey formulera sin egen definition av begreppet elitishockey. I det ligger också vilka serier som ska omfattas av ett elitbegrepp inom herrishockeyn.

I Svensk Ordbok utgiven av Svenska Akademin sägs att elitidrott betyder *idrottsutövning på högsta nivå*. Är man på *elitnivå tillhör man den allra högsta toppen av utövare*. Idag omfattas SHL, HA och J-20 Superelit av elitbegreppet för herrar om man använder en definition som utgår från den verksamhet som SIF:s Elitkommitté ansvarar för. Det betyder att elitishockey är mer än en allra högsta ligan SHL. Läger vi till en annan dimension i elitbegreppet, den om de förbundsserier på seniorsidan där SIF har ett övergripande ansvar för serieupplägg och kval, så omfattas också Hockeyettan.

Det finns utifrån flera aspekter fördelar om elitbegreppet innefattar fler än bara SHL och t.o.m. fler än dagens definition. Det kan t.ex. vara viktigt att i kontakter med kommuner som har ett ansvar för merparten av våra anläggningar, det kan vara viktigt med ett omfattande elitbegrepp också för näringslivet som potentiella samarbetspartners och förstås för den stolthet och drivkraft som det medför att tillhöra elitnivån. Samtidigt är det viktigt att elitbegreppet inte urvattnas eller tappar i betydelse. Om vi kopplar på direktivets krav på att ta i beaktande att elitishockey behövs över hela landet, så behöver vi ta ett nytt grepp kring elitbegreppet och vilka som ska ingå.

Utifrån ovanstående resonemang vill utredningen pröva om elitbegreppet skulle kunna formuleras utifrån en *nivåindelning*. En nivåindelning skulle förslagsvis baseras på vilket intresse man i huvudsak skapar och som är till gagn för Svensk Ishockey som helhet. I skissen nedan finns ett förslag hur en sådan indelning skulle kunna se ut.

Tre Kronor riktar sig till att skapa ett nationellt och internationellt intresse för Svensk Ishockey. Landslaget är något vi *alla* står bakom, någonting som alla kan känna att man är en del av och något som vi alla kan engagera oss i. Våra framgångar skapar ett nationellt intresse och nationella drivkrafter för fans, media och samarbetspartners.

SHL skapar ett nationellt intresse och det är SHL-föreningarna som spelar om svenskt Mästerskap – att bli bäst i Sverige. Det finns ett nationellt medieintresse för SHL, även om fans och intresse även finns regionalt och lokalt där SHL-föreningarna finns. SHL genererar också ett internationellt intresse genom t.ex. att SHL-lagen spelar i CHL.

Hockeyallsvenskan skapar i huvudsak ett regionalt intresse och ett visst mått av nationellt intresse. Det är främst regional media och till viss del, kanske framförallt under kvalspelet, ett nationellt intresse. För Hockeyettan handlar det i första hand om att vara ett lokalt och i vissa fall ett regionalt intresse. HE skapar ett lokalt fans- och medieintresse, och relationen man har till HE-föreningarna är framförallt lokalt anknutet.

När det gäller Hockeyettan av idag måste frågan ställas om de ryms inom den andra delen av definitionen av elitbegreppet – en nivå av idrottsutövning på högsta nivå och att man också tillhör eliten av utövare. Med den nivåindelade definitionen av elitbegreppet är svaret på frågan ja – HE är lokal elit.

Genom denna skiktning eller nivåindelning av elitishockeyn i nationell elit, regional elit och lokal elit så får vi en mer omfattande definition som inrymmer direktivens utgångspunkt om elitishockey i hela landet. Till de tre nivåerna ingår också J-20 Superelit, U-20 Landslaget (Juniorkronorna) som en del av elitbegreppet.

Kommersiella avvägningar i förhållande till sportslig hänsyn

Utredningens slutsats är att det även fortsättningsvis ska vara sporten och de sportsliga förutsättningarna som är i fokus och som därför ska väga tyngst när det kommer till hur struktur och system för spel, kvalificering och degradering ska konstrueras. De kommersiella förutsättningarna för att bedriva verksamheten ska vara en substantiell del av förslagen.

I relation till detta måste en licens för spel i de olika serierna på elitnivå finnas för att grundläggande krav ska kunna ställas på föreningarna när det gäller ekonomi, organisation och verksamhet. Kraven bör vara kopplade till den nivå som föreningen sportsligt kvalificerat sig till enligt principen ju högre upp i systemet desto större krav. Utredningen rekommenderar att se över licenssystemet för svensk elitishockey för herrar och då särskilt kravet på arenapacitet.

I dagens elitidrott är de kommersiella förutsättningarna nära ihopkopplade till de sportsliga förutsättningarna. Utredningens frågeställning och fråga för avvägning är helt enkelt – är det de sportsliga resultaten som ska avgöra vilken nivå som föreningen spelar eller bör kommersiella- eller ekonomiska avvägningar väga tyngre?

Ovan beskrivs den svenska idrotts- och ishockeymodellen där det ska vara möjligt att drömma om avancemang i seriesystemet samtidigt som faran för att degraderas också ska finnas. Det ska vara de sportsliga resultaten som är grunden för det. Detta är grundläggande för den svenska ishockeymodellen och ska otvetydigt ligga fast och vara i fokus.

I de samtal som förts under utredningens arbete, såväl med enskilda föreningar som i de olika grupperna utredningen haft till sitt förfogande, så framkommer vikten av att det just är det sportsliga som är i fokus. Det är ishockey vi håller på med, det är ishockeyn som förenar oss och det är den som ger oss det intresse vi har och vill ha framöver. Svensk Ishockey på elitnivå är beroende av att människor vill följa sina föreningar på läktaren eller via någon digital plattform. Det är ishockeyn i sig som skapar de kommersiella möjligheterna för föreningarna. Utan själva ishockeyn finns inga kringarrangemang eller arenaupplevelser som man kan utveckla och kommersialisera. Svensk Ishockey har en vision om att bli Sveriges mest engagerande idrott, vilket både handlar om att fler ska vilja följa ishockeyn och fler ska vilja bli aktiva spelare, ledare och funktionärer inom ishockeyn.

Med detta sagt måste det också finnas kommersiella förutsättningar att driva verksamheten på elitnivå. I utredningsarbetet framkommer det tydligt att det inte går att helt skilja de förutsättningar som måste skapas för att kunna bedriva elitishockey från sportsliga resultat.

Ett exempel är att analysera vilket antal matcher som spelas, vilket i sig grundar sig på hur många lag varje serie innehåller. Antal matcher är en grundsten i att skapa en kommersiell affär för föreningarna, både i hemmaarenan och genom mediegenomslaget. Antal matcher och därmed lag spelar också roll i att skapa spänningsmoment i systemet vilket även ger möjligheter att leva upp till fansens intresse för vår sport och våra samarbetspartners krav. Därför måste modell och struktur för seriesystem samt upp- och nedflyttning säkerställa även de kommersiella förutsättningarna.

En fråga kopplad till kommersialiseringen är behovet av krav på en grundläggande ordning och reda i föreningarna när det gäller organisation, ekonomi och infrastruktur. Det handlar om trovärdighet och om respekt för de som bidrar till att skapa förutsättningar för verksamheten på elitnivå. Det betyder i praktiken att det måste finnas krav på att vi klarar att leva upp till vissa grundparametrar när det gäller ekonomi, organisation och infrastruktur beroende på vilken nivå som föreningen spelar i.

Det finns idag ett licenssystem som ställer krav på de föreningar som bedriver verksamhet på herrelitnivå i de förbundsserier som administreras av SIF (SHL, HA och HE). Föreningarna i dessa tre serier ska uppfylla kriterierna för en *elitlicens*. Det är mer omfattande krav på att driva en förening i SHL än vad det är på en förening i Hockeyettan.

För deltagande i respektive serie fordras, med undantag för SDHL att förening, som sportsligt kvalificerat sig för spel i serien, därutöver ska uppfylla vissa krav på ekonomisk stabilitet, god organisation, ungdomsverksamhet och arenakapacitet. (*Reglemente för Licensprövning 2017/2019, Svenska Ishockeyförbundet*)

Licensreglernas innehåll och tillämpning ligger utanför detta utredningsuppdrag. För utredningen är det däremot viktigt att väga av vilka argument som ska väga tyngst när det kommer till hur system och struktur ska byggas.

Inom ramen för detta utredningsarbete har SHL bidragit med en egen serieanalys som innefattar ett tänkt system för hur Svensk Ishockey kan utveckla nuvarande licenssystem. Fler parametrar skulle kunna vara delar av ett nytt licenssystem, eller certifieringssystem, vars syfte vore att skapa ordning och reda inom elitishockeyn på herrsidan. Förslaget om licens- eller certifieringssystem ligger utanför detta utredningsuppdrag, men utredningens uppfattning är att delar av nuvarande system kan behöva ses över och då särskilt kravet på arenakapacitet. Det är ett krav som idag upplevs som trubbigt och som kan betyda oproportionerligt höga krav som kan göra kvalificering på sportsliga grunder svårare. Därför är det utredningens uppfattning att licenssystemet kan behöva utredas och analyseras ytterligare.

En förutsättning för att kunna leva upp till delar av licensreglementet är att föreningarna har möjlighet att utveckla sin kommersiella plattform. Helt enkelt kunna skapa så bra ekonomiska resurser som möjligt för att bedriva en elitverksamhet i den serie som föreningen kvalificerat sig till. Det måste därför finnas ett kommersiellt raster på system och struktur i utredningens förslag.

Varaktiga system kontra flexibla lösningar

Utredningen lägger inga förslag om hur länge i tid ett nytt seriesystem eller modell för upp- och nedflyttning ska leva. Däremot är det utredningens starka rekommendation att låta ett nytt system sätta sig innan nya större förändringar görs.

Omvärlden förändras kontinuerligt och det går idag fortare än någonsin. Därför föreslås att seriesystem och modell för upp- och nedflyttning bör utvärderas löpande. Syftet är att kunna analysera förändringar och föreslå eventuella förändringar.

Mindre justeringar som syftar till förbättringar samt förslag om förändring av antal lag ska även fortsättningsvis kunna föreslås av enskild ligaorganisation.

I utredningsarbetet har frågor rests om hur långsiktigt och varaktigt ett seriesystem ska eller kan vara i förhållande till flexibilitet och förändringsbenägenhet. Samhället förändras överlag snabbt och genomgripande idag inte minst genom urbaniseringen, digitaliseringen och globaliseringen. Lyckas man inte tillräckligt snabbt möta de samhällsförändringar som sker finns risken att utvecklingen avstannar. Fler människor i samhället som inte har en relation till ishockey, samt ekonomiska och sociala klyftor ställer nya krav. Hur ska ett seriesystem på högsta nivån inom herrishockeyn byggas utifrån det och vad blir viktigt att ta hänsyn till?

Ett nytt seriesystem, men också en modell för upp- och nedflyttning måste vara transparent och lättförståeligt. Det måste gå att förstå hur de olika delarna hänger samman och vad som händer i olika scenarier. Det kräver i sin tur en viss långsiktighet och uthållighet. Detta måste då vägas mot krav på nya snabba lösningar som tilltalar en modern och "digitaliserad" människa av idag.

Utredningen drar slutsatsen att det system som byggs måste ges tid att slå igenom och sättas innan större förändringar görs. Det är också därför seriesystemen sett över tid har förändrats i ca 10 års cykler när det gäller större förändringar, medan mindre justeringar kan och bör göras snabbare än så. Idag förändras omvärlden snabbare än så, t.ex. nya internationella krav och förutsättningar kan skapa behov av nya lösningar. Därför föreslår utredaren att seriesystem och modell för upp- och nedflyttning bör utvärderas löpande.

Slutsatser och förslag

Utredningen har i det arbete och de avvägningar som gjorts kommit fram till att det behövs förändringar i seriesystem och i modellen för upp- och nedflyttning.

När det gäller de egenskaper ett seriesystem och en modell för upp- och nedflyttning bör omfatta har det i utredningens arbete framkommit att systemet ska vara engagerande, okomplicerat, likformigt, utmanande, transparent och i första hand sportsligt kvalificerande. Utredningen menar att många delar i dagens seriesystem och modell för upp- och nedflyttning inte lever upp till dessa egenskaper.

Därför redovisar utredningen i detta avsnitt slutsatser och förslag till förändringar i seriesystem och modell för upp- och nedflyttning mellan serierna.

Antal serienivåer

Utredningen föreslår att tre serienivåer bör bestå och dessa nivåer även fortsatt utgörs av SHL, HA och HE.

En av de vitala delarna för det framtida seriesystemet är antalet nivåer på elitnivå i svensk herrishockey. Det har i utredningens arbete framförts förslag på att minska antalet nivåer till förmån för vad en del menar skulle vara en mer spetsig elitishockey. Ett minskat antal nivåer skulle betyda en mer avgränsad definition av elitbegreppet. Utredningen har valt en annan väg och landat i ett förslag om ett skiktat elitbegrepp i tre nivåer.

När det gäller utvecklingen av spelare inom Svensk Ishockey är en utvecklingskedja där unga spelare med ambition att spela professionell ishockey har möjlighet att stegvis förbättra sin färdighet en viktig förutsättning. Varje år lämnar ca 300 välutbildade juniorspelare våra elitishockeygymnasier (Nationella Idrotts Utbildningar) därutöver ett stort antal från gymnasieskolans Lokala Idrotts Profiler. Fortfarande är flertalet spelare inte redo att ta klivet att spela i SHL redan under gymnasietiden eller omedelbart efter sin gymnasieexamen. Därför bör det finnas andra miljöer och nivåer att utvecklas i. Nuvarande nivåer utgör en sådan nationell utvecklingstrappa som utredningen anser är väl fungerande och internationellt välrenommerad.

Utifrån förslaget om ett skiktat elitbegrepp – nationell elit, regional elit och lokal elit – samt den utvecklingsstrappa som nuvarande tre nivåer skapar är det utredningens uppfattning att tre nivåer – som idag omfattar SHL, HA och HE – bör kvarstå.

De tre nivåernas intresseorganisationer har uppdraget att skapa kommersiella och sportsliga mervärden för sina föreningar. Samarbetet ligaorganisationerna emellan har utvecklats på senare tid och det kan säkert finnas möjligheter att rationalisera samarbetet genom ett samgående i en gemensam organisation för svensk elitishockey. Det är en fråga som ligger utanför utredningens uppdrag, men som kan ha bäring på en framtida diskussion.

Antal lag/nivå

Utredningen föreslår att SHL och HA ska omfatta 14 lag vardera. Utredningen föreslår att antalet lag i HE ska vara 36 lag uppdelade i tre geografiskt sammansatta serier.

Givet tre serienivåer tillhörande svensk herrelitishockey är nästa steg att definiera antalet lag på respektive nivå. Grundläggande faktorer som måste beaktas för en sådan definition är betydelsen av att det är det sportsliga perspektivet som är i fokus, elitishockeyns geografiska spridning i hela landet samt möjligheterna till en bred spelarekrytering liksom goda kommersiella förutsättningar. I detta perspektiv är även de nuvarande licensreglerna en avgörande parameter, dvs att de som sportsligt kvalificerat sig också uppfyller de krav som läggs fast i licensregelverket.

Idag består SHL och HA av 14 lag, medan HE består av 47 lag indelade i fyra regionala serier. Sett ur ett seriekalenderperspektiv med inlagda landslagsuppehåll, internationella matcher (CHL) och symmetri hemma/borta och slutspels- respektive kvalificeringsomgångar är de 52 omgångar i 14 lagsserier för SHL och HA genererar nära nog optimalt.

Antalet lag som i dag finns på de två högsta nivåerna har funnits under en begränsad tid, men har visat sig fungera sportsligt väl. Det betyder att det kan anses mest gynnsamt sett till först och främst de sportsliga kriterierna. I SHL:s fall syftar seriespelet till att ta fram slutspelslagen som är kvalificerade för spel om svenskt mästerskap. Grundspelet syftar också till att få fram vilka lag som ska komma i fråga degradering.

14 lag och 52 omgångar skapar även en positiv kommersiell modell för såväl den enskilda föreningen som SHL och HA som helhet. När det gäller HA är modellen för kvalificering till SHL idag för komplicerad och komplex i relation till de egenskaper ett seriesystem och en modell för upp- och nedflyttning bör omfatta (se mer om modell för upp- och nedflyttning nedan). Utredningens förslag är att SHL och HA fortsatt ska bestå av 14 lag.

Under utredningens arbete har åsikter om en begränsning till 12 lag i SHL framförts. Argumenten för en minskning med två lag har haft en betoning på behovet av en ökad spel- och spelarkvalitet. Ytterligare uppfattningar som bl.a. förespråkar en utökning av antalet lag i HA som skulle möjliggöra en återgång till en tidigare prövad modell med en nord-syd uppdelning av HA med kvalificering till en spetsserie (Superallsvenska) efter halva säsongen har framförts. Dessa uppfattningar har bedömts som vagt underbyggda. Utredningen ser för närvarande inte de förslagen som alternativ för att skapa bättre sportsliga förutsättningar eller öka de kommersiella förutsättningarna.

Beträffande HE konstaterar utredningen att det råder betydande svårigheter hos flera föreningar att ekonomiskt klara spel på den nivå man sportsligt har kvalificerat sig för. Det är utmanande och reser frågan om hur många elitlag som Svensk Ishockey kan och bör innehålla. Det är idag ca 30% av föreningarna i HE som inte klarar att leva upp till de licenskrav som man inom Svensk Ishockey gemensamt enats om och som fastställts av SIF:s förbundsstämma. En alltför stor spridning i kvalitet med för många ojämna matcher och för höga kostnader anförs som argument för en förändring av HE. Kopplat till förslaget om ett nytt elitbegrepp krävs också att verksamheten ska vara elitmässig – även inom det som utredningen föreslår ska definieras som lokal elit och med lägre krav för licensen än både SHL och HA.

Förslag om att färre antal lag bör finnas på denna nivå har framförts utifrån behovet av en sportslig kvalitetshöjning, dvs att vara en tydligare del av elitishockeyn, och utifrån de ekonomiska förutsättningar som finns. Det ska ställas mot direktivets krav på att utredningen ska beakta behovet av elitishockey i hela landet.

Utredningen förordar att den lokala elitnivån där HE finns, ska delas in i tre geografiskt sammansatta serier om 12 lag vardera.

Direkt upp- och nedflyttning av ett lag

För att främja utvecklingen av Svensk Ishockey behövs en nödvändig omsättning i seriesystemet som tillgodoser avancemang på sportsliga meriter. Utredningen föreslår en direkt uppflyttning respektive direkt degradering av lag från respektive serienivå. Konstruktionen med direkt upp- och nedflyttning låter sig enligt utredningen bäst göras om upp- och nedflyttning begränsas till *ett* lag upp och *ett* lag ner.

Utredningen föreslår en modell med ett enhetligt *slutspel* för kvalificering till överliggande nivå. Detta är en modell som utredningen menar ska vara genomgående i hela det aktuella seriesystemet. Slutspelet föreslås utformas enligt den i dag rådande modell som tillämpas i SHL när det gäller att utse Svensk Mästare. Modellen är känd, enkel och engagerande och därmed uppfyller den också de viktiga egenskaperna för en framtida modell.

Kvalificeringen till uppflyttning respektive spel för degradering ska ske inom den egna serienivån. Det betyder enligt utredningen en ökad sportslig rättvisa vilket är grundsatsen till att det är de sportsliga resultaten som ligger till grund för kvalificering eller degradering.

Varje serienivå spelar klart sig eget slutspel utan väntetider på övriga serienivåers kvalificeringsspel. Kvalificeringen sker enligt *Play-offmodellen* där avgörandet ligger i "egna händer", utan beroende av andra matchers utfall. I grundserien blir streckdramatiken tydlig och skapar ett enkelt och avläsbart tabellintresse.

En huvudpunkt i utredningen är modellen för upp- och nedflyttning mellan serierna. Givet förslaget om tre nivåer bygger analysen på en likartad modell som täcker in upp- och nedflyttning mellan SHL och HA samt mellan HA och HE. I nuvarande system råder olika konstruktioner för slutspel och kvalificeringsspel på varje nivå. Utredningen understryker vikten av att egenskaperna för en modell för upp- och nedflyttning ska vara engagerande, okomplicerad, enhetligt, utmanande, transparent och i första hand sportsligt kvalificerande.

Idag är modellen för upp- och nedflyttning betingat av svårigheter att tydligt kunna kommunicera de olika nivåernas specifika konstruktion och matchernas betydelse. Det är helt enkelt för svårt att förstå hur kvalificeringen går till både upp från HA till SHL och från HE till HA. Utredningens strävan är att föreslå en mer enhetlig modell där slutspels- och kvalificeringsmatchernas resultat enkelt kan förstås och kopplas till en fortsättning för respektive lag.

I fokus för förslagen är den svenska ishockeymodellen med möjlighet till avancemang och risken för degradering ur ett sportsligt perspektiv. Modellen måste också, precis som utredningen ovan resonerar kring, ge erforderliga kommersiella förutsättningar för föreningarna och för ligorna när det gäller att skapa ett effektivt och ändamålsenligt kvalificerings- och degraderingsspel. Upp- och nedflyttningsspel skapar en dramatik som lockar många åskådare och genererar ökade intäkter. Samtidigt kan resultaten av kvalificerings- och degraderingsspel kräva stora omställningar såväl för uppflyttade som för degraderade föreningar. En viss tröghet i degraderingskonstruktionen behöver skapas för att säkerställa att en serie lever till dess sista matchen är spelad.

I valet av kvalificeringsmodell kan utredningen konstatera att flera olika alternativ förts fram. *Kvalseriemodellen* som i dag gäller för kvalificering till HA där flera lag från över- och underliggande serier spelar ett seriespel för att få fram vinnare som kvalificerar sig uppåt. En *playoff-modell* likt den som nu gäller för kvalificering till SHL samt en *direkt-upplyttning/degradering* där ett eller flera lag flyttas upp direkt efter att ha kvalificerat sig utan att kvalspela mot lag ovanifrån samt att ett eller flera lag från serien ovanför degraderas direkt utan att kvalspela mot lag underifrån. I nuvarande modeller är två platser i överliggande serie aktuella för upp- respektive nedflyttning.

När det gäller möjligheten att kvalificera sig till överliggande nivå har uppfattningar framförts att en Play-offmodell för kvalificering där lag från ovanstående och underliggande serie möter varandra visserligen ger underliggande lag en formell möjlighet till avancemang, men att de ökande skillnaderna i resurser mellan lagen från de olika serienivåerna riskerar att minska de reella möjligheterna. Risken det medför är att avancemang till överliggande nivå i praktiken blir så svårt att det riskerar bli en dröm för svår att uppnå.

Detta ska ställas mot möjligheterna att på sportsliga meriter och resultat kunna avancera. Historiskt sett har minst ett lag från HA över tid alltid kvalificerat sig för spel i SHL. Den skillnad mellan SHL och HA som blir de kommande åren när det gäller de ekonomiska förutsättningarna, riskerar att medföra att ett lag med nuvarande modell för kvalificering sällan eller aldrig kommer att kvalificera sig för SHL. Detta kan av några

anses som väl spekulativt då ingen vet hur dessa skillnader i förutsättningar kan komma att slå igenom framöver. Det är visserligen sant, men utredningen menar att en modell och struktur som tar höjd för att över tid säkerställa att seriesystemet bidrar till att skapa Sveriges mest engagerande idrott måste räkna in detta som en viktig parameter för hur modellen bör se ut.

Utifrån de ingångsvärden som en modell för upp- och nedflyttning bör ha; de ovanstående egenskaperna¹, de kommersiella förutsättningarna samt betydelsen av att det är de sportsliga meriterna som ska premieras föreslår utredningen att *ett* (1) lag direktkvalificeras uppåt genom hela seriesystemet på elitnivån. Att ett lag direktkvalificeras bör enligt utredaren följas av att *ett* (1) lag direkt degraderas. Det skapar en symmetri i systemet som gör det lättförståeligt och transparent.

För kvalificering uppåt föreslår utredningen en *slutspelsmodell*. Det är den modell som bäst svarar mot ingångsvärdena för en transparent och lättförståelig kvalificering på sportsliga grunder. *Slutspelsmodellen* föreslås vara densamma som SHL idag använder för att få fram vilket lag som blir Svensk Mästare. Det är en beprövad, transparent och publikt intressant modell. På samma sätt skulle HA och HE spela ett slutspel för att ta fram det lag som kvalificeras uppåt. Det betyder att vinnarna av HA- och HE-slutspelet avancerar direkt och är därmed garanterade en plats i SHL respektive HA kommande säsong.

När det gäller degradering har utredningen valt att utifrån de sportsliga förutsättningarna och för ökad sportslig rättvisa, säkerställa att så många matcher som möjligt har betydelse så länge som möjligt under säsongen. Utredningen föreslår att lag 13–14 i SHL och HA spelar ett play-out i en matchserie i bäst av sju matcher där förloraren direkt degraderas. Lag 13 i grundserien har fördel av en ev. 7:e och avgörande match hemma. I HE spelar lag 7–8 i Fortsättningsserierna ett Play-out i bäst om fem matcher. Laget som förlorar degraderas direkt till serienivån under.

SHL

SHL består av 14 lag som spelar 52 omgångar i en grundserie med lika många hemma som bortamatcher. I SM slutspelet spelar de lag som hamnade på plats 7–10 en åttondelsfinal i bäst av tre matcher. Lag 1–6 i grundserien samt vinnarna i åttondelsfinalerna spelar kvartsfinaler i bäst av 7 matcher, vinnare i kvartsfinalerna spelar semifinal i bäst av 7 matcher, vinnarna i semifinalen spelar final i bäst av 7 matcher om SM guld. Bäst placerade lag i grundserien börjar finalspelet hemma och har fördelen av en ev. 7:e och avgörande match hemma.

Lag 13 och 14 spelar play out i bästa av 7 matcher. Förloraren flyttas direkt ned till Hockeyallsvenskan. Lag 13 i grundserien har fördel av en ev. 7:e och avgörande match hemma.

¹ Egenskaperna för en modell för upp- och nedflyttning ska vara engagerande, okomplicerad, enhetlig, utmanande, transparent och i första hand sportsligt kvalificerande.

Hockeyallsvenskan

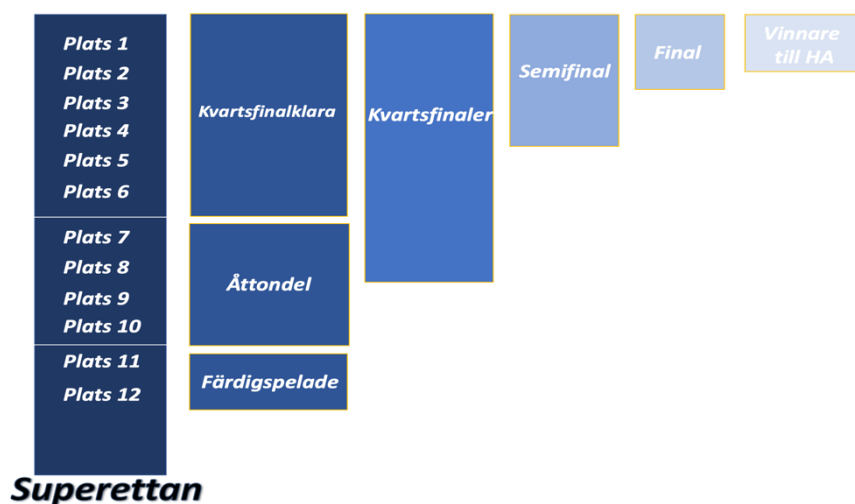
Hockeyallsvenskan består av 14 lag som spelar 52 omgångar i en grundserie med lika många hemma som bortamatcher. I kvalificeringsspelet till SHL spelar de lag som hamnade på plats 7–10 åttondelsfinal i bäst av tre matcher. Lag 1–6 i grundserien samt vinnarna i åttondelsfinalerna spelar kvartsfinaler i bäst av 7 matcher, vinnare i kvartsfinalerna spelar semifinal i bäst av 7 matcher, vinnarna i semifinalen spelar final i bäst av 7 matcher där vinnaren är direktkvalificerad för spel i SHL nästkommande säsong. Bäst placerade lag i grundserien börjar kvalificeringsspelet hemma och har fördel av en ev. 7:e och avgörande match hemma.

Lag 13 och 14 spelar play-out i bästa av 7 matcher. Förloraren flyttas direkt ned till Hockeyettan. Lag 13 i grundserien har fördel av en ev. 7:e och avgörande match hemma.

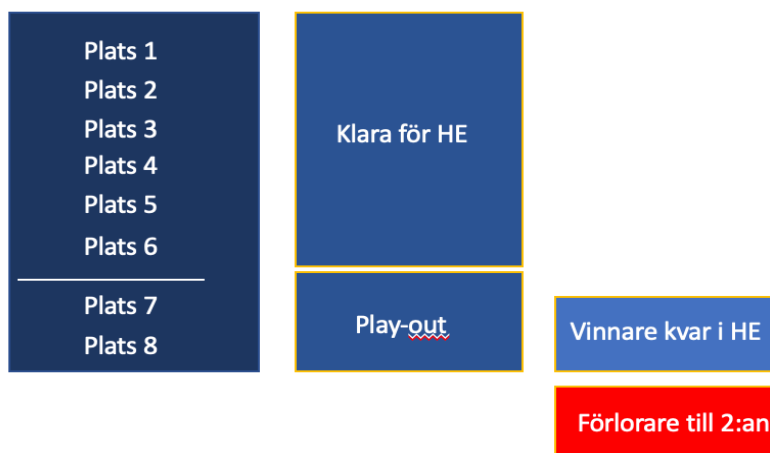

Hockeyettan

Hockeyettan består av tre geografiskt indelade serier med 12 lag i varje serie – Nordettan, Mittettan och Sydettan. Inom varje serie spelas en grundserie om 22 höstomgångar. Lag 1–4 efter avslutad höstomgång bildar en Superetta bestående av 12 lag som spelar 22 omgångar. Efter avslutad Superetta spelar lag 7–10 åttondelsfinal i bäst av 3 matcher. Lag 1–6 samt vinnarna i åttondelsfinalerna spelar kvartsfinaler i bäst av 5 matcher, vinnarna i kvartsfinalerna spelar semifinaler i bäst av 5 matcher, vinnarna i semifinalerna spelar final i bäst av 5 matcher där vinnaren är direktkvalificerad för hockeyallsvenskan. Bäst placerade lag i Superettan börjar kvalificeringsspelet hemma och har fördel av en ev. 5:e och avgörande match hemma.

Fortsättningsserien består av tre serier om åtta lag som spelar 14 alternativt 21 omgångar. Lag 7 och 8 i respektive serie spelar play-out i bäst av 5 matcher, där förloraren direkt flyttas ned till underliggande division. Lag 7 i fortsättningsserien har fördel av en ev. 5:e och avgörande match hemma.

Det finns ett alternativ till ovanstående när det gäller HE, där åttondelsfinalerna spelas mellan lag 6–8 i Superettan och vinnarna i respektive fortsättningsserie. Lag 1–5 i Superettan samt vinnarna i åttondelsfinalerna spelar kvartsfinaler i bäst av fem matcher. I övrigt lika ovanstående.

Konsekvensanalys

Svensk lagidrott är av hävd traditionsbunden. Svensk ishockey utgör inget undantag. Den förändringsbenägenhet som frodas inom hockeyn är ofta kommersiellt betingad och har rönt stora framsteg. Ligornas kommersiella rättigheter och utveckling måste kombineras med en mer sportsligt rättvis modell. Sverige är ett framgångsland och i mångt en internationell förebild i utvecklingen av duktiga och framstående ishockeyspelare. Vårt seriesystem är en förutsättning för denna utveckling.

Den föreslagna förändringen av nuvarande serie- och kvalsystem skall betraktas i detta perspektiv. Förslaget om en ny modell för upp- och nedflyttning ger som konsekvens en nödvändig syresättning av ett redan relativt välfungerande system. Förslagen prioriterar den uppfattade sportsliga rättvisan med en kommersiell avvägning där möjligheter till ökade intäkter inte har satts på undantag.

Systemet ska bli enklare att förstå genom en mer transparent och tydlig modell för upp- och nedflyttning. De egenskaper som utredningen fångat upp och analyserat betydelsen av ryms inom den nu föreslagna modellen. Den blir mer lättförståelig, uppfattad som mer sportsligt rättvis och den premierar i första hand sportsliga resultat. Allt detta syftar till att skapa en grund för ett ökat intresse för svensk elitishockey och en fortsatt utveckling av elitishockeyn på herrsidan.

En konsekvens av föreslagna förändringar som kan påverka de två övre nivåerna är den ökande möjligheten till uppflyttning och därmed också risken för nedflyttning. Utredningen är medveten om de ekonomiska, finansiella och övriga åtaganden som en elitklubb har idag. En degradering kan få betydande konsekvenser, framförallt i det korta perspektivet, för den enskilda föreningen. Utredningen menar dock att de positiva effekter av den syresättning som en direkt upp- och nedflyttning har för utvecklingen av Svensk Ishockey i riktning mot den gemensamma visionen om Sveriges mest engagerande idrott väger tyngre.

De kommersiella parametrarna har varit en viktig del i analysen. Förslaget att behålla 14 lag i SHL och i HA tar sin utgångspunkt i att skapa tillräckligt många matcher under säsongen. Med den föreslagna modellen med ett slutspel för uppflyttning bibehålls de starka kommersiella incitamenten genom dels antal matcher som kan/kommer att spelas under detta slutspel dels att strecken under säsongen ökar i betydelse framförallt i HA och HE. I SHL spelar redan strecken en stor roll.

Även Play-out för degradering gör att matcherna har betydelse långt fram på säsongen. Inget lag kan anses ha "sågats av" så att slutet på säsongen tappar i betydelse. Den föreslagna modellen för upp- och nedflyttning skapar därmed ett ökat intresse som det också går att utveckla kommersiella erbjudanden kring. De

kommersiella rättighetsavtal som finns mellan C More och de två högsta nivåerna påverkas inte under nuvarande avtalsperiod, men kan förhoppningsvis generera ökat intresse för medieexponering i framtiden.

Elitbegreppet föreslås få en ny betydelse. Det betyder ett bredare elitbegrepp som syftar till att skapa en tydlighet inom Svensk Ishockey, men också gentemot omvärlden. Ett nytt elitbegrepp kan ge Elitkommittén ansvar för de serier som enligt förslaget omfattas av elitbegreppet. I förlängningen ser utredningen också att frågor som exempelvis rör utbildningssystemet och då särskilt Hockeygymnasierna kan stärkas genom att det nu tydligt definieras vilka nivåer som hör till elitbegreppet. Det betyder att Hockeygymnasierna skulle kunna knytas till elitbegreppet när det gäller krav på kvalitet och nivå. Det menar utredningen skulle vara en kvalitetshöjning för den verksamheten.

En behövtlig större förändring av HE syftar till att också skapa en stabilare ekonomisk trygghet samtidigt som en spetsning kan ge ett ökat intresse med fler matcher av högre kvalitet. HE kan i sin utveckling bättre leva upp till epitetet lokal och regional elitishockey.

Utredningen är medveten om den diskussion om kostnader och intäkter som finns i dagens HE. Det har framförts under utredningens gång att resekostnader framförallt i Norrlandsserien är en betydande utgift. Det kan då synes vara en utmaning att skapa en Superetta med lag från hela Sverige i ett kvalificeringsspel till HA, vilket skulle kunna betyda ökade kostnader för lagen i HE. Utredningen menar att HE:s roll i det man skulle kunna kalla elitishockeyns ekosystem är viktig och HE är en därför en vital del i en utvecklingstrappa för spelare att utvecklas i seniorishockeyn. En minskning av antalet lag till föreslagna 36 ökar kvaliteten på HE.